Hồi thứ hai mươi sáu
Trừng Trị Kẻ Bạc Tình

Thích Đinh Nhạn thầm sợ hãi, tự hỏi không hiểu vì sao người ấy lại nhận ra chưởng pháp Phong Lôi Thập Nhị Phất? Bởi thế, chàng liền nói :

- Phong Trần Cuồng Khách đã dạy cho tôi !

- Vậy ngươi là đồ đệ của ông ấy chăng?

- Không, chỉ là bạn thôi !

- Hiện giờ ông ấy ở đâu?

Thích Đinh Nhạn không khỏi giật mình thầm nghĩ rằng :

- Vậy có lẽ hắn có mối thù chi với Phong Trần Cuồng Khách?

ý nghĩ của chàng chưa dứt, đối phương lại lạnh lùng quát :

- Nói mau !

- Tôi muốn ngài hãy nói trước cho tôi biết, ngài là ai?

- Ta là Huyết Kiệu chủ nhân !

- Danh hiệu ấy tôi đã biết rồi. Tôi muốn biết quý tánh đại danh của ngài kia? Có phải ngài và Phong Trần Cuồng Khách có mối thù hằn chi không?

- Đúng thế, giữa ta và hắn có mối thù !

- Mối thù ấy ra sao? Xin ngài nói tôi hiểu rõ trước đã !

- Ta không thể nói cho ngươi nghe được !

- Như vậy thì tôi cũng không thể nói cho ngài nghe ông ấy hiện giờ ở đâu !

- Đố ngươi dám !

Thích Đinh Nhạn cất tiếng cười ngạo nghễ, nói :

- Có chi tôi lại không dám chứ?

- Ta lập lại câu hỏi lần nữa : Phong Trần Cuồng Khách hiện giờ ở đâu? Ngươi có bằng lòng nói không?

Giọng nói của người ấy hằn học đầy sát khí, khiến người nghe không khỏi ớn lạnh cả tâm can. Thích Đinh Nhạn cất tiếng cười một cách man rợ, sắc mặt đầy vẻ ngạo mạn, nói :

- Tôi không bằng lòng nói !

- Tiểu Thúy, Tiểu Nhàn ! Giết chết thằng ranh đen ấy cho ta !

Hai cô tỳ nữ áo xanh liền lên tiếng vâng lệnh rồi lao mình tới trước mặt Thích Đinh Nhạn. Tiểu Thúy có hình dáng cao hơn, liền vung cánh tay ngọc ra đánh thẳng vào lồng ngực của Thích Đinh Nhạn.

Typed by Phương Võ Kỵ Converted to pdf by BacQuai http://www.vietkiem.com

Thế đánh ấy nhanh nhẹn tuyệt luân khiến Thích Đinh Nhạn gần như không làm sao tránh được nữa. Chàng liền rùn người xuống, vung tay đánh ra một chưởng, đồng thời thối lui ra sau một trượng. Nhưng Tiểu Thúy đã theo sát như hình với bóng. Chưởng thứ nhứt nàng đánh hụt vào khoảng không nên trong khi Thích Đinh Nhạn vừa nhảy lui thì chưởng thứ hai của nàng cũng đã quét tới.

Thốt nhiên, một tiếng quát trong trẻo vang lên :

- Ngưng tay đã !

Tiếng nói vừa dứt, có một bóng trắng bay thoắt đến đồng thời Tiểu Thúy cũng bị hất thối lui loạng choạng hai ba bước mới đứng vững lại được.

Thích Đinh Nhạn ngước mắt nhìn, thấy có một cô gái xuất hiện tại đấy rồi. Khi chàng nhìn kỹ thì mặt không khỏi biến sắc nói :

- Hứa Trân, cô đấy à…?

Tiểu Thúy cười lạnh lùng nói :

- Nội lực của cô nương thực khiếp người. Qua cái đỡ vừa rồi đã khiến Tiểu Thúy phục lắm. Song đối với việc này, tôi thấy cô chớ can thiệp đến thì hơn.

Hứa Trân sốt ruột giậm chân nói :

- Tại sao các cô nương lại định giết Thích ca ca của tôi?

Câu nói của Hứa Trân chưa dứt, Thích Đinh Nhạn đã nổi giận bừng bừng quát to:

- Không biết xấu hổ, tôi và cô đã dứt khoát rồi. Vậy ai là Thích ca ca của cô?

- Anh…nói chi thế?

Thích Đinh Nhạn giận dữ nói :

- Ai là Thích ca ca của cô chứ? Cút mau !

Trong cơn tức giận, chàng liền vung chưởng đánh thẳng vào Hứa Trân.

Hứa Trân không hề nhảy tránh. Đôi mắt nàng trào ra hai hạt lệ lóng lánh như hai hạt châu rồi từ từ lăn xuống đôi má. Tiếp đó, qua một tiếng "phình", luồng chưởng lực của Thích Đinh Nhạn đã đánh trúng thẳng vào người của Hứa Trân. Tức thì, miệng nàng liền trào máu tươi, ngã quỵ xuống đất.

Huyết Kiệu chủ nhân liền hối hả ra lệnh :

- Tiểu Thúy, hãy giết chết gã con trai bạc tình đó !

Giọng quát của Huyết Kiệu chủ nhân chứa đầy sát khí, ai nghe đến cũng phải ớn lạnh cả người.

Trong khi tiếng quát của Huyết Kiệu chủ nhân chưa dứt, Tiểu Thúy đã nhanh như một luồng điện xẹt, lao thẳng đến Thích Đinh Nhạn một lần nữa, đồng thời vung chưởng lên tấn công ngay.

Huyết Kiệu chủ nhân nhìn thấy Thích Đinh Nhạn vung chưởng đánh Hứa Trân thì tức giận không thể tả xiết. Do đó, y bèn ra lệnh cho Tiểu Thúy giết chết Thích Đinh Nhạn.

Bởi thế, Tiểu Thúy đã đánh ra một luồng chưởng lực mạnh mẽ như xô bạt được

cả núi, nhanh nhẹn như một cơn gió lốc. Thích Đinh Nhạn trông thấy thế, liền nghiến chặt đôi hàm răng, rồi vung chưởng đỡ thẳng vào luồng chưởng lực của Tiểu Thúy.

Tiểu Thúy trông thấy Thích Đinh Nhạn đỡ thẳng vào thế đánh của mình, tay trái nhân đó quét ra luôn. Chỉ trong cái thế quét ấy, nàng đã dùng nhiều thủ pháp khác nhau, biến hóa không thể lường được !

Sau một tiếng " phình", Thích Đinh Nhạn vị không tài nào tránh được nên đã bị luồng chưởng lực của Tiểu Thúy đánh trúng thẳng vào lồng ngực.

Tức thì, miệng chàng liền trào máu tươi, ngã lăn ra đất.

Tiểu Thúy đã đánh Thích Đinh Nhạn bị thương nhưng nàng liền tràn người theo ngay, vung cánh tay mặt lên định sẽ giáng thẳng xuống để kết liễu cuộc đời của Thích Đinh Nhạn.

Xem ra, Thích Đinh Nhạn chắc chắn sẽ bị mất mạng dưới tay Tiểu Thúy ngay tức khắc. Nhưng bất ngờ, Tiểu Thúy đã từ từ thu cánh tay của mình đang vung lên trở lại.

Huyết Kiệu chủ nhân lạnh lùng hỏi :

- Tiểu Thúy, sao ngươi chưa chịu giết chết gã con trai bạc tình ấy đi?

Tiểu Thúy sững sờ một lúc, rồi đáp :

- Bẩm chủ nhân, tỳ nữ và hắn không oán không thù chi cả, nên không nỡ xuống tay.

Huyết Kiệu chủ nhân cười nhạt nói :

- Không nỡ xuống tay?

- Thưa vâng !

- Ngươi đã giết người không phải ít. Thế sao lại đối với Thích Đinh Nhạn thì bảo rằng không nỡ xuống tay?

- Việc ấy…!

Tiểu Thúy ấp úng và không nói nên lời.

Trong khi ấy, trên mặt đất hai người đang nằm bị trọng thương. Đấy là Thích Đinh Nhạn và Hứa Trân. Trên khung mặt đen sạm của chàng hiện rõ sắc lạnh lùng và hung tợn. Chàng không oán hận kẻ khác mà chỉ hận Hứa Trân thôi.

Trên đôi mát của Hứa Trân nước mắt ràn rụa. Sắc mặt tái nhợt của nàng càng hiện rõ nỗi đau đớn sâu xa.

Có phải vì Thích Đinh Nhạn đã bóp chết mối tình đầu của nàng nên nàng đau đớn hay không? Hoặc giả, trong lòng nàng còn có một điều uẩn khúc chi khác?

Nhưng dù sao, mối tình giữa nàng và Thích Đinh Nhạn xem như đã dứt khoát rồi. Nàng đã đem sự trinh băng của mình hiến dâng cho Thích Đinh Nhạn, nhưng bù lại nàng chỉ được một sự thất vọng mà thôi.

Thích Đinh Nhạn đã đánh nàng bị thương, nhưng vết thương ấy không trầm trọng và đau đớn hơn vết thương lòng của nàng.

Nàng từ từ chòi tay ngồi dậy. Sắc mặt tái nhợt của nàng khiến người ngoài nhìn vào càng thấy đáng thương xót hơn. Nàng nhìn đăm đăm vào Thích Đinh Nhạn đang nằm trên đất qua tia mắt như ngây dại. Những hạt lệ trong ngần như trân châu không ngớt tuôn rơi lã chã.

Ngay lúc ấy, Huyết Kiệu chủ nhân hờ hững nói :

- Tiểu Thúy, nếu ngươi không nỡ giết hắn thì hãy huỷ võ công của hắn đi !

Tiểu Thúy không khỏi sửng sốt.

Trong khi đó, Hứa Trân từ trong sự đau khổ như chợt tỉnh ra, kêu thét lên :

- Chớ nên huỷ bỏ võ công của anh ấy !

Huyết Kiệu chủ nhân lạnh lùng hỏi :

- Tại sao thế?

- Vì tôi chân thành yêu anh ấy !

- Ngươi yêu cái hạng con trai bạc tình đó sao?

- Thưa vâng !

- Thê ngươi sẵn sàng tha thứ cho hắn chứ?

Nàng buồn rầu đáp :

- Phải, tôi yêu anh ấy, nên sẵn sàng tha thứ cho anh ấy !

Từ trong chiếc kiệu có tiếng cười chua xót của Huyết Kiệu chủ nhân, rồi có tiếng nói tiếp đó :

- Ngươi bằng lòng tha thứ cho hắn, nhưng ta thì không bằng lòng…

Câu nói của người ấy tạm ngưng lại trong giây lát, rồi mới lạnh nhạt quát :

- Tiểu Thúy, người dám chẳng tuân lệnh của ta sao?

Tiểu Thúy cung kính đáp :

- Tỳ nữ nào dám thế !

- Nếu không dám, sao lại không mau phế trừ võ công của hắn đi?

Tiểu Thúy cung kính cất tiếng vânh lệnh, rồi đưa chân bước thẳng đến nơi Thích Đinh Nhạn đang nằm…

Hứa Trân lúc ấy tuy đang bị trọng thương, nhưng trông thấy thế không kể chi đến vết thương trong người mình, bất thần đứng phắt dậy. Đôi mắt nàng sáng quắc đầy sát khí nhìn đăm đăm vào người Tiểu Thúy.

Tiểu Thúy đi được hai bước, bỗng lao mình thẳng về phía Thích Đinh Nhạn, giương ngón tay ngọc ra, nhắm điểm mạnh vào Ngọc Tỉnh Huyệt của Thích Đinh Nhạn.

Hứa Trân bỗng thét lên :

- Chớ…chớ nên hại anh ấy !

Liền đó, một cái bóng trắng lao thẳng đến người Tiểu Thúy. Thân pháp của Hứa

Typed by Phương Võ Kỳ Converted to pdf by BacQuai http://www.vietkiem.com

Trân chẳng những hết sức lẹ làng, mà còn kỳ diệu không thể tả.

Huyết Kiệu chủ nhân bỗng kêu lên một tiếng kinh hãi :

- Lưu Tinh Thân Pháp !

Trong khi tiếng kêu của Huyết Kiệu chủ nhân chưa dứt, Tiểu Thúy đã bị hất lui ra sau bốn bước dài mới gắng gượng đứng vững lại được.

Trong giây phút đó, Tiểu Thúy dường như không ngờ rằng võ công của cô gái áo trắng kia lại cao cường đến mức ấy nên không khỏi bắt rùng mình, rồi lại thối lui ra sau một bước nữa.

Hứa Trân lạnh lùng nói :

- Cô hãy thử một lần nữa cho biết !

Huyết Kiệu chủ nhân lạnh lùng hỏi :

- Con bé kia, Lưu Tinh Thân Pháp của ngươi vừa xử dụng là học được từ đâu thế?

Hứa Trân nghe qua câu hỏi ấy không khỏi kinh ngạc, nói :

- Phụ thân tôi dạy tôi đấy !

- Lệnh tôn là ai thế?

- Tôi không được biết !

- Hiện giờ ông ấy ở đâu?

- Tôi cũng không được biết !

- Lệnh tôn có phải là Lưu Tinh Phi Hiệp không?

- Không phải !

- Vậy ông ấy gọi là gì?

- Dường như…dường như…gọi…mà tôi không nói đâu, bằng không cha tôi sẽ mắng tôi đó !

Huyết Kiệu chủ nhân "hừ" một tiếng lạnh lùng, nói :

- Con bé kia, năm nay ngươi được bao nhiêu tuổi?

- Tôi vừa được mười bảy tuổi !

- Mười bảy…?

Người ấy trầm ngâm một lúc, rồi bỗng cười lạnh lùng nói :

- Mẫu thân của ngươi là ai thế?

- Mẫu thân tôi đã chết rồi. Từ nhỏ đến lớn tôi không được trông thấy mẫu thân tôi…

Nói đến đây, đôi mắt nàng bỗng đỏ hoe ngấn lệ.

- Ngươi có phải còn một người chị sinh đôi hay không?

- Không, chỉ có một mình tôi thôi !

Typed by Phương Võ Kỵ Converted to pdf by BacQuai http://www.vietkiem.com

Huyết Kiệu chủ nhân lại trầm ngâm một lúc, nói :

- Ngươi và thằng ranh đen này tương quan như thế nào?

- Tôi yêu anh ấy !

Huyết Kiệu chủ nhân cười nhạt nói :

- Con bé kia, nếu ta nhất định giết Thích Đinh Nhạn thì sao?

- Tôi…không thể để cho ngài giết anh ấy !

Huyết Kiệu chủ nhân lại cất tiếng cười lạnh lùng. Nhưng, tiếng cười của y chưa dứt, thì Thích Đinh Nhạn đã bừng tỉnh lồm cồm đứng dậy. Chàng đưa mắt nhìn về Hứa Trân, hờ hững nói :

- Cô hãy đứng dang xa ra. Tôi muốn chết thì có can chi đến cô?

Hứa Trân biến hẳn sắc mặt, nói :

- Anh nói sao?

- Chuyện của ta, không cần cô can dự đến !

Hứa Trân rùng mình, kêu lên :

- Thích ca ca, tôi có lỗi với anh ở chỗ nào, anh hãy nói rõ ra cho tôi nghe !

Dứt lời, ngàng bụm mặt khóc đau đớn.

Trước tình trạng đó, Thích Đinh Nhạn cũng không khỏi thấy xót xa trong lòng. Nhưng khi chàng nghĩ đến Hứa Trân đã dối gạt và trêu cợt đàn ông, rồi lại giết chết đi những người đó, nên lòng chàng liền bực tức lên, cười lớn nói :

- Hứa cô nương, lần trước đây tôi đã có nói với cô rồi là mối tình giữa chúng ta đã hoàn toàn dứt khoát, vậy xin cô hãy thận trọng lời nói.

Nói dứt lời, chàng không chờ đợi Hứa Trân trả lời, nhanh nhẹn bước thẳng đến chiếc Huyết Kiệu. Hứa Trân bỗng vọt người lên bay đến chận mất lối đi của chàng, nói :

- Thích Đinh Nhạn, tôi đã thiếu sót với anh ở chỗ nào, anh…hãy nói rõ đi !

Đôi má nàng tái nhợt trông rất dễ sợ. Thích Đinh Nhạn cảnh giác thối lui một bước, lạnh lùng nói :

- Trong lòng cô đã hiểu, còn hỏi tôi làm gì?

- Tôi đã hiểu gì đâu?

Thích Đinh Nhạn giận dư, hỏi :

- Cô giả vờ để làm gì nữa?

- Tôi muốn anh nói cho rõ ràng !

Thích Đinh Nhạn cười nhạt nói :

- Hứa cô nương, tốt nhất cô chớ nên chận đường tôi, bằng không thì chớ trách sao Thích Đinh Nhạn tôi phải liều mạng đó.

Hứa Trân bỗng ngữa mặt cười một chuỗi cười trong trẻo, nói :

- Thích Đinh Nhạn, ta phải giết ngươi !

Thích Đinh Nhạn cười ngạo nghễ, nói :

- Xin cô nương cứ xuống tay !

Hứa Trân cất giọng lạnh lùng cười dài. Tiếng cười ấy nghe hết sức ghê sợ.

Huyết Kiệu chủ nhân nói :

- Nếu cô nương không tiện xuống tay, hãy để đó cho ta vậy !

Hứa Trân kiên quyết nói :

- Không, tôi phải giết anh ấy…

Tiếng "ấy" chưa dứt, nàng đã xoay người đánh thẳng vào Thích Đinh Nhạn một chưởng vừa ác liệt vừa nhanh nhẹn không tả xiết.

Võ công của Thích Đinh Nhạn vốn đã không thể đối địch nổi với Hứa Trân, phương chi giờ đây chàng lại đang bị trọng thương?

Nhưng ngay lúc ấy, bỗng có một tiếng quát to từ lưng chừng trời truyền lại :

- Ngưng tay đã !

Tiếng nói vừa dứt, một người áo vàng cũng đã nhanh nhẹn từ trên cao đáp xuống đến nơi.

Hứa Trân vội vàng thu chưởng lực trở về, đưa mắt nhìn, trông thấy một người áo vàng sắc mặt lạnh lùng đã đứng trước mặt nàng rồi. Thích Đinh Nhạn trông thấy người áo vàng thần bí đó lại xuất hiện, không khỏi thầm kinh hãi.

Sắc mặt của người áo vàng không có một tí tình cảm, ông ta bước đến trước mặt Thích Đinh Nhạn lạnh lùng quát :

- Ngươi thực là một tên bạc tình hay sao?

Tiếng nói chưa dứt, ông ta liền vung tay tát thẳng vào mặt Thích Đinh Nhạn hai cái tát. Thích Đinh Nhạn cảm thấy má mình nóng bừng như lửa, vội vàng thối lui ra sau mấy bước, biến hẳn sắc mặt quát lên :

- Ông đánh tôi à?

- Ta thay thế cha ngươi để dạy ngươi !

- Ông nào xứng đáng…!

Tính hung dữ man rợ của chàng đã sống mạnh lại, nên không kể chi thân mình đang bị trọng thương, bất thần nhún mình lao thẳng về phía người áo vàng.

Người áo vàng lạnh lùng quát :

- Ngươi muốn chết phải không?

Liền đó, ông ta lại vung tay mặt quét ra, tức thì Thích Đinh Nhạn cảm thấy máu huyết trong người đảo lộn tất cả. Thế rồi, chàng lại lảo đảo thối lui ra sau, miệng trào máu tươi và ngã lăn xuống đất.

Người áo vàng liền đưa mắt nhìn về chiếc Huyết Kiệu cười nhạt, nói :

- Chẳng hay tiền bối ngồi kiệu đến đây, có việc chi trọng đại chăng?

- Ta đến để tìm Thích Đinh Nhạn !

- Không rõ Thích Đinh Nhạn có lỗi chi với bậc tiền bối?

Người áo vàng nói chuyện rất cung kính vì ông ta đã hiểu. Tuy cả giới giang hồ không ai biết ra Huyết Kiệu chủ nhân là một người như thế nào, nhưng người ấy có thể giết chết đối phương dễ dàng như trở bàn tay trong vòng hai trượng. Đấy là một chuyện ai cũng biết cả.

Huyết Kiệu chủ nhân lạnh lùng nói :

- Ta biết ngươi là ai rồi !

- Nhưng tôi mong rằng tiền bối để bụng chớ đừng nói ra !

- Ta tìm Thích Đinh Nhạn là để hỏi Phong Trần Cuồng Khách hiện đã đi nơi nào.

- Tiền bối định tìm ông ấy?

- Ta không tìm hắn, đến gặp Thích Đinh Nhạn làm gì?

Người áo vàng bỗng cất tiếng lạnh lùng cười lên, nói :

- Tôi cũng biết tiền bối là ai rồi !

- Vậy ngươi bảo ta là ai?

- Chính là Lê Thái Hoa !

Huyết Kiệu chủ nhân liền cất tiếng cười như cuồng dại, nói :

- Lê Thái Hoa? Sai rồi ! Ta nói cho ngươi rõ, Lê Thái Hoa đã vùi thây dưới ba tất đất, nhưng ta không phủ nhận ta đây là bạn của Lê Thái Hoa.

Người áo vàng không khỏi sửng sốt. Ông ta ngơ ngác một lúc rồi lại phỏng đoán Huyết Kiệu chủ nhân này rất có thể là Lê Thái Hoa. Vì nếu không phải nàng, thì dọ hỏi nơi cư trú của Phong Trần Cuồng Khách để làm gì?

Người áo vàng vốn rất thông minh, nên vừa nghĩ ngợi trong óc như thế, đã quả quyết sự phán đoán của mình đến tám phần mười đã đúng sự thật, nên bèn cười nhạt nói :

- Chẳng hay tiền bối tìm Phong Trần Cuồng Khách có việc gì?

- Vậy ngươi không biết Phong Trần Cuồng Khách là người đã hại chết Lê Thái Hoa hay sao?

- Tuy thế, Phong Trần Cuồng Khách lúc nào cũng hối tiếc và đau khổ đối với việc ấy !

Nói đến đây, ông ta đưa mắt liếc về phía chiếc Huyết Kiệu, rồi tiếp :

- Thế tiền bối định tìm ông ta để trả thù cho bạn chăng?

- Đúng thế !

Người áo vàng nói :

- Trời tuy rộng bao la, nhưng sợ chi không ngày gặp gỡ. Mười hôm nữa, Ngân Diện Hội sẽ làm lễ ra mắt giang hồ tại Bách Hoa Nham nơi Đồng Bách Sơn. Họ đã viết thiệp mời tất cả anh hào trong võ lâm đến dự. Vậy tiền bối có muốn tìm Phong

Trần Cuồng Khách, chừng ấy…

- Ngươi chớ khôn ngoan ngăn chặn ta, ngươi tưởng đâu ta không dám đến gặp Hội trưởng Ngân Diện Hội?

Vietkiem.com

Typed by Phương Võ Kỵ Converted to pdf by BacQuai http://www.vietkiem.com